

כללי

משנת 1992, השנה שבה כוננו היחסים הדיפלומטיים בין ישראל לסין, מתפתח הסחר בין שתי המדינות בקצב של עשרות אחוזים מדי שנה. בעקבות החשיבות הרבה של סין בזירת הסחר הגלובלית והפוטנציאל הרב הגלום ביחסי הסחר בין שתי המדינות, הגדיר משרד הכלכלה והתעשייה את סין כמדינת יעד לקידום הייצוא הישראלי. המטרה היא ליצור תשתית ממשלתית אשר תסייע לחדירתן של החברות הישראליות לשוק הסיני. הנציגויות הכלכליות בסין הפועלות תחת מנהל סחר חוץ במשרד הכלכלה והתעשייה, מקיימות לקידום מטרה זו, מגוון פעילויות כגון משלחות ענפיות, אירועים מקצועיים ומסחריים, קשרי ממשל ומשקיעים, שירותי סקאוטינג, יעוץ מקצועי ואיתור הזדמנויות עסקיות לחברות ישראליות, סקירות כלכליות ועוד. השנה תיפתח הנציגות החמישית במספר בעיר צ'נגדו, בירת מחוז סצ'ואן.

סקירה מאקרו כלכלית- סין

שם מלא : הרפובליקה העממית של סין (People's Republic of China)

הנהגה : נשיא המדינה - שי ג'ינפינג , ראש הממשלה - לי קצ'יאנג

עיר בירה : בייג'ינג

אוכלוסייה: 1,380,966,806 נפש (2016)

הערים הגדולות (מעל 8 מיליון נפש) : שנגחאי, בייג'ינג, צ'ונגצ'ינג, שנד'ן וגואנגג'ואו.

אזור זמן 8 (UTC + חמש שעות קדימה משעון ישראל)

סין היא המדינה ה-4 בגודלה בעולם (אחרי רוסיה, קנדה וארה"ב) ושטחה הוא 9,596,961 קמ"ר, כאשר 2.8% בלבד הם שטחי מים. סין שוכנת במזרח אסיה לחופו המערבי של האוקיינוס השקט וכמדינה בעלת שטחים עצומים, גובלת במספר רב של מדינות: בצפון- רוסיה ומונגוליה, במזרח קוריאה הצפונית, הים הצהוב וים סין הדרומי, בדרום וייטנאם, מיאנמאר, הודו, בוטאן ונפאל ובמערב הודו, פקיסטאן, אפגניסטאן, טג'יקיסטאן, קירגיסטאן וקזחסטאן.

באשר לכלכלה הסינית, התמ"ג של סין הוא 19.51 טריליון \$ והיא מדורגת ראשונה בעולם (במונחי כוח קנייה, נכון ל - 2015). בערכים נומינאליים היא מדורגת שנייה בעולם, אחרי ארה"ב ולפני יפן. תוצרתה של סין לפי חלוקה סקטוריאלית, מצביעה אף היא על מדינה מתקדמת, כאשר השירותים (46.6%)

Trade & Investment Mission
Embassy of Israel, Beijing

מינהל סחר חוץ
משרד הכלכלה

והתעשייה (45.3%) הם הסקטורים המובילים והחקלאות מצומצמת ל- 10.1% בלבד, נתון גבוה ביחס למדינות מערביות, אבל נמוך ביחס לאזור ובהתחשב באוכלוסייה הרבה המתגוררת בכפר.

התמ"ג לנפש בערכים נומינליים עומד על \$ 12,892 בלבד, עם שיעור צמיחה של 6.8% המצביע על היותה של סין מרכז מתפתח (הנתונים נכונים ל - 2015). על כך יש להוסיף את רמת אוריינות: 95.1% מעל גיל 15 יודעי קרוא וכתוב.

מאזן הסחר של סין חיובי, עם היקף יצוא העומד על 1.971 טריליון \$ לעומת 1.653 טריליון \$ יבוא. מדינות היעד המרכזית בייצוא הן ארה"ב (17.2%), הונג קונג (15.8%), יפן (7.4%) ודרום קוריאה (4.3%). המדינות המרכזיות מהן סין מייבאת הן יפן (9.8%), דרום קוריאה (9.2%), ארה"ב (7.1%), גרמניה (5.1%) ואוסטרליה (4.3%). עושרה של סין בא לידי ביטוי גם בעתודות מטבע זר וזהב העומדות על: 3.341 טריליון \$, מס' 1 בעולם.

החל מסוף שנות ה - 70 סין עברה תהליך של מעבר מכלכלה ריכוזית וסגורה לכלכלה מוכוונת שוק. סין מובילה עולמית בייצור פחם, ברזל, פלדה, אלומיניום, כימיקלים, דשנים, מוצרי צריכה (כולל נעליים, צעצועים ומוצרי אלקטרוניקה), ייצור מזון, תחבורה (כולל מכוניות, מסילות, אוניות, מטוסים), ציוד תקשורת ולוויינים. בשנים האחרונות הממשל הסיני פועל להטיית הכלכלה הסינית ממודל של "Made in China" למודל של "Designed in China". סין ממוקמת שניה בעולם בהשקעה הלאומית במו"פ עם השקעה של 191.9 מיליארד דולר בשנת 2012 (ושמה לעצמה יעד להפוך למוקד כוח בתחום המדעי עד לשנת 2050. בשנת 2013 סין נחשבה למדינה השלישית בהשקעות זרות עם סכום כולל של 781 מיליארד דולרים. שווי הסחר בסחורות של סין ב- 2013 הסתכם ב- 4.16 טריליון דולר. ייצוא הסחורות הסתכם ב - 2.2 טריליון דולר וייבוא הסחורות הסתכם ב - 1.95 טריליון דולר.

שותפות הסחר המרכזיות של סין הן: האיחוד האירופי עם היקף מסחר של 559 מיליארד \$, ארה"ב עם היקף מסחר של 521 מיליארד \$, מדינות ASEAN בהיקף מסחר של 444 מיליארד \$ ויפן 313 מיליארד \$.

סחר חוץ

לסין הסכמי סחר חופשי עם ה- ASEAN פקיסטן, צ'ילה, ניו זילנד, סינגפור, פרו, קוסטה- ריקה, איסלנד ושווייץ, ושני הסכמים לשיתוף פעולה ויחסים כלכליים קרובים עם הונג קונג ומקאו. בנוסף, ישנם 6 הסכמי סחר חופשי בשלבי משא ומתן: הסכם עם מועצת שיתוף הפעולה של מדינות המפרץ, אוסטרליה, נורבגיה ולאחרונה ישראל שעברה את סקר ההיתכנות ותחל בקרוב במשא ומתן, ו - 5 הסכמים הנמצאים תחת סקר היתכנות: הסכם עם הודו, הסכם עם קוריאה והסכם משותף לסין, יפן וקוריאה.

הסחר הבינלאומי בין ישראל לסין נע בין 10.61 מיליארד \$ ב- 2013 לשיא של 11.14 מיליארד דולר בשנת 2014, כאשר הסקטורים המובילים ביצוא ישראלי לסין הם רכיבים אלקטרוניים (40%), מינרלים וכימיקלים (17%), יהלומים ואבנים יקרות (11%), ציודרפואי (7%), ציוד מכני ואלקטרוני (6%) וציוד תקשורת (4%).

Trade & Investment Mission
Embassy of Israel, Beijing

הענפים הפוטנציאליים לייצוא הישראלי הם בתחומי הציוד הרפואי, הסביבה (מים ואנרגיה), חקלאות, תקשורת IT, וניו מדיה.

מינהל סחר חוץ
משרד הכלכלה

פרויקט One Belt One Road - דרך המשי החדשה

"דרך המשי החדשה" הוא כינוי לתוכנית אסטרטגית שהגה נשיא הרפובליקה העממית של סין, Xi Jinping, כחלק מתוכנית החומש של סין באוקטובר 2015, שמטרתה ליצור חיבור גיאוגרפי, הן יבשתי והן ימי, בין סין לבין שאר מדינות העולם. התוכנית כוללת את מדינות אירו אסיה, דרום- ומערב אסיה, אירופה וכן את מדינות יבשת אפריקה. מטרת התוכנית הינה להקל על העברת הסחורות מסין ליתר מדינות העולם, באמצעות הורדת מחיר השינוע של סחורות והנגשת המסחר בסחורות 1. הנתביב היבשתי, והנתביב הימי, מהווים מעין "חגורה" לכלכלה הסינית ומכאן משמעות השם. באותו הקשר, הכינוי "דרך המשי החדשה" נועד לעמוד על הסימבוליות בין התוכנית החדשה לבין דרך המשי העתיקה שנסללה בתקופת שושלת האן (בשנת 200 לפני הספירה) וזכתה לכינויה זה במאה ה-19 בשל המסחר במשי שעבר בדרך זו.

יש לציין כי ההכרזה על התוכנית נומקה כיוזמה לעידוד השלום והשגשוג בעולם, ע"י שיתוף פעולה אזורי ובינ"ל. בתמצית, הרעיון שעומד מאחורי השיבה לדרך המשי הינו כי "קירוב" בין מדינות העולם יקל על העברת סחורות בין היבשות ואף יביא לשיתופי פעולה כלכליים, תרבותיים ורעיוניים בין סין ליתר מדינות העולם. לצד כל זאת, היוזמה הסינית שמה דגש על כך שכל היוזמה סובבת סביב סין, קרי, הדרכים יצאו מסין, המחצבים, הסחורות והטכנולוגיה יעברו בסין, וסין, כפי שצוין לעיל, תשפר את מעמדה בכלכלה הבינ"ל. תוכניתו של נשיא סין כוללת בעיקרה הקמת מערכת רכבות יבשתית (באורך כולל של כ-80,000 ק"מ) שתצא מסין ונכון להיום עתידה להסתיים ביבשת אירופה, באזור איטליה. בנוסף, במסגרת התוכנית, עתידים להיבנות נמלי ים שיחברו בין הנתביבים הימיים השונים היוצאים מסין, כך- שבסופו של דבר יחברו בין סין לבין מדינות מזרח אפריקה דרך הנתביב הימי במדינות דרום ודרום מזרח אסיה. היוזמה הסינית של חיבור המדינה ליתר רחבי היבשת ועד לאירופה, כוללת את הצעתה של סין לפיה היא תבנה את מסילות הרכבת 2, על חשבונה ובתמורה תקבל מהמדינות בהן תעבור מחצבים או לחילופין טכנולוגיה, בהם היא מעוניינת. הצעה זו מעידה על הדרך בה סין מתייחסת לפרויקט כולו: קרי, הזדמנות להקל על כניסתם של טכנולוגיות ומשאבים הנחוצים לסין, לראייתה, כך שיקטינו את התלות של סין בכלכלות החיצוניות לה. בנוסף לרציונול הכלכלי הממשל מעוניין למנף את הפרויקט כך שישפר את איכות החיים של האזרחים הסינים שחיים מחוץ לערים הגדולות, ובפרט במערב ובדרום סין, על ידי הנגשתן לערים הגדולות באמצעות קווי הרכבת, וכפועל יוצא, הפיכתה של הפרופריה למרכז פעילות מסחרית והשקעות.

עד כה, השקיע הממשל הסיני כ-40 מיליארד דולרים בפרויקט. בנוסף, במסגרת היוזמה, סין, באמצעות בנק (Asian Infrastructure Investment Bank The) AIIB משקיעה כספים רבים בפרויקטים מחוץ לסין אשר יש בהם כדי להביא להשפעה סינית באותן ארצות ו/או יש בהם כדי לממש את חזונה של סין, קרי, התרחבות ההשפעה הסינית על הכלכלה העולמית. כך בין היתר, חברה סינית בשם CCECC שימשה כחברה הקבלנית

Trade & Investment Mission
Embassy of Israel, Beijing

מינהל סחר חוץ
משרד הכלכלה

בהקמת מנהרות הכרמל 3 (חברה זו מהווה אף חלק מהקבוצה שזכתה בפרויקט הקמת הרכבת הקלה בתל אביב) היא גם הפעילה העיקרית בהקמת פרויקט "דרך המשי החדשה".

יתרונות הפרוייקט עבור ישראל:

היתרון הגיאוגרפי -כפי שצוין לעיל, אחת המטרות העיקריות של סין הינה התרחבות הייצוא – הסיני לשאר מדינות העולם, ובהן מדינות אפריקה ואירופה, כאשר לפי ראש ממשלת סין, בסופו של יום התוכנית תכלול את מעורבותן של 60 ממדינות העולם (קרי, התוכנית תשפיע על כ- 2/3 מאוכלוסיית העולם). מיקומה הגיאוגרפי של מדינת ישראל, בדיוק במרכז שבין יבשת אסיה, אירופה ואפריקה, נותן לה יתרון יחסי ומציב אותה במקום מרכזי ביוזמה החדשה, נתון שעל ישראל למנף לשם קידום כלכלתה. כך למשל, ישראל תוכל לנצל את מיקומה הגיאוגרפי, ואת פתיחתה של אסיה בפניה לשם מסחר שקודם לכן היה קשה עד בלתי אפשרי (דברים אלה נכונים הן ביחס לשינוע סחורות כמו תוצרת חקלאית והן ביחס לפתיחות של השוק הסיני כלפי טכנולוגיות מהמערב.

היתרון הטכנולוגי -ישראל מוכרת בעולם כ start-up nation – ולא בכדי, שכן מדובר באחד מענפי הייצוא העיקריים של המדינה. כפי שצוין לעיל, סין זקוקה ואף מביעה את רצונה ברכישת טכנולוגיות חדשות, בין היתר בבניית תשתיות, בהנדסה, בפיתוחים וחדושים חקלאיים, באנרגיה מתחדשת ועוד. אין ספק כי פרויקט עצום ממדים מעין זה מהווה הזדמנות פז עבור חברות ישראליות רבות, בסקטורים רבים ומגוונים. כמו כן, פוטנציאל ההצלחה לחברה שתחדור לשוק הסיני הוא אדיר. כך למשל, ניתן לראות את ההזדמנות לטכנולוגיה הישראלית ברכישתה של תנובה על ידי חברת ברייט פוד. האינטרס הכלכלי של תנובה בעסקה היה ברור, מנגד, יש להבין כי האינטרס הסיני בעסקה התמקד ברכישת הטכנולוגיה והעברתה לסין לשם יצירת מוצרים לאזרחים הסינים (ומכאן הנכונות הסינית לשלם לתנובה מחיר חסר תקדים).

הזדמנות דיפלומטית פוליטית- באופן אינטואיטיבי, פתיחת השוק הסיני למסחר עולמי "פשוט" יחסית, שמשמעותו אפשרות העברת סחורות במהירות (ובמחירים אטרקטיביים) תביא לשינוי פני הכלכלה העולמית, וישראל, ובפרט נוכח התלות הרבה שלה בשוק האמריקני והאירופי, יכולה וצריכה לנצל את ההזדמנות שעומדת בפניה, תוך שתגן על כלכלתה מפני השתלטות סינית) גם אם זו נראית כעת רחוקה) הן בכך שתגביל את ההשקעות הסינית כך שתשלוט בהן והן בכך שתציב תנאים לגבי מהות וזהות העובדים שיבצעו את העבודות.

השקעות בישראל

אם בעבר ראינו נהירה של חברות ישראליות להקמת נציגויות בסין, כיום אנו מזהים מגמה הפוכה, בה חברות סיניות מחפשות הזדמנויות בישראל (כ-500 משלחות עסקיות מסין רק ב-2015) ואף חלק בוחרים להקים מרכזי מחקר ופיתוח ונציגויות דווקא בישראל, דבר שממחיש כיצד ישראל הפכה לאחרונה ליעד אסטרטגי לכלכלה הסינית. לחברות הסיניות יש כיום כסף רב המיועד להשקעה ורכישה של טכנולוגיה על מנת להעניק להם יתרון תחרותי והן מכירות בישראל כמרכז עולמי לחדשנות וטכנולוגיה. עקב כך אנו רואים מספר הולך וגדל של משלחות עסקיות מסין אשר מבקרות בישראל כדי ליצור קשרים עסקיים ולקדם השקעות.

מספר גורמים למגמה זו: בעבר ההשקעות הסיניות בחו"ל היו בעיקר במטרה להגן על המשאבים הטבעיים, כגון אנרגיה, כימיקלים וכו', אך בשנים האחרונות חל שינוי תפיסתי והפוקוס עבר לאסטרטגיות השקעה מכוונות לתחומים טכנולוגיים וחדשנות, על מנת לפצות על המחסור המקומי בתחומים אלה. דבר זה מביא את המשקיע הסיני לשאת עיניו לישראל, מקום בו מתקיימים מערכי מחקר ופיתוח מובילים בתחומי מדע וטכנולוגיה רבים ושיכול להעניק לאימפריית הייצור את החדשנות הנחוצה לה. כיום תאגידי ענק סיניים משקיעים לא רק בחברות ישראליות מבוססות אלא גם בחברות הזנק וחברות בגודל בינוני אשר הן מזהות בהם פוטנציאל לעתיד.

גורם נוסף להאצה בהשקעות חוץ סיניות הינה היעדר מבחר איכותי של מיזמים חדשניים מבית ותחרות רבה מדי על פרויקטים מעטים בעקבות גדילת השוק הפנימי הסיני וריבוי קרנות השקעה. ישראל ידועה בזכות חדשנותה והיא מעניקה אפיק השקעה אלטרנטיבי ואטרקטיבי יותר מהשקעות רבות שניתן למצוא בסין גופא. יתרה מכך, הציבור הסיני שאיבד מעט מן האמון שלו בהשקעות מקומיות כתוצאה מההתרסקויות העתיות של הבורסה בשנגחאי מחפש לפזר את הסיכונים גם מחוץ לסין ולשים את כספו במקומות יציבים יותר. אמנם מרבית החברות הסיניות פונות לאירופה ולארצות הברית, אך לשוק לישראל יש פוטנציאל רב לזכות בהשקעות סיניות וזאת כיוון שסין זקוקה לטכנולוגיות חדשות. גורמים בממשל הסיני המרכזי, הפרובינציאלי והמוניציפאלי, כמו גם חברות וקרנות השקעה מרכזיות, מקיימים קשר ישיר עם הנספחיות המסחריות של משרד הכלכלה ומעודדים השקעות סיניות בישראל בתחומים הטכנולוגיים.

העניין הרב נובע גם מכך שסין מבינה כי עליה לשאוף לבסס את כלכלתה על ייצור איכותי עתיר ידע. אם עד כה היא הייתה מוכוונת ייצור לטובת ייצוא בעיקר, כיום השוק הפנימי ומעמד הביניים שגדל בשנים האחרונות הפכו לכוח מניע שיש לספק. בעקבות מגמה זו, נוצרה בסין קבוצת חברות ענק בעלות הון של מיליארדי דולרים, אשר מחפשות נתיבים לממש את הפוטנציאל שלהן בחו"ל, הן משיקולי הפקת רווחים והתעצמות אסטרטגית, והן מתוך הנחיות המפלגה העומדות ברקע הדברים.

כאמור, אין זה מקרי שבשנים האחרונות אנו רואים זינוק בהשקעות הסיניות במדינות זרות שכן גם לתכנית החומש ה-12 של השלטון המרכזי (2011-2015) יש השפעה על כך. תוכנית זו מגדירה מספר תחומים אסטרטגיים: אנרגיה חלופית וחסכון באנרגיה, הייטק, ביוטק, פיתוח חומרים והגנה על הסביבה. לצורך קידום יעדים אלו העמידה ממשלת סין סכום של 2 טריליון דולר. נוסף לתמיכה הממשלתית שמעוניינת לקדם את סין מעבר ליכולות הייצור שכבר הוכיחה, החברות הסיניות מכירות בצורך באסטרטגיות חדשות על מנת לשרוד בשוק, דבר שגבר עם פתיחתה של סין להשפעות ושיטות ניהול זרות.

למגמה הזאת יש משמעות רבה ליזם הישראלי שעד כה חיפש השקעות בעיקר בארצות הברית ויכול כעת לבחון את סין כאלטרנטיבה. דבר זה משפיע גם על נותני שירותים בישראל: השקעות ורכישות מסין משמען צורך בשירותים פיננסיים, הבאת עובדים, מנהלים וכיוצא בזה.

שנת 2015 היוותה שיא כל הזמנים בהשקעות סיניות בחברות הזנק וקרנות ישראלים כאשר הסך הכל חצה את קו חצי מיליארד הדולר. שיעור הצמיחה היה של כ-300% משנת 2012 עם כ- בנוסף לעסקאות גדולות כמו רכישת אהבה על ידי פוסון וניסיונות מתקדמים לרכוש את הפניקס וכלל ביטוח שנפלו. בהתאם למגמה זו

Trade & Investment Mission
Embassy of Israel, Beijing

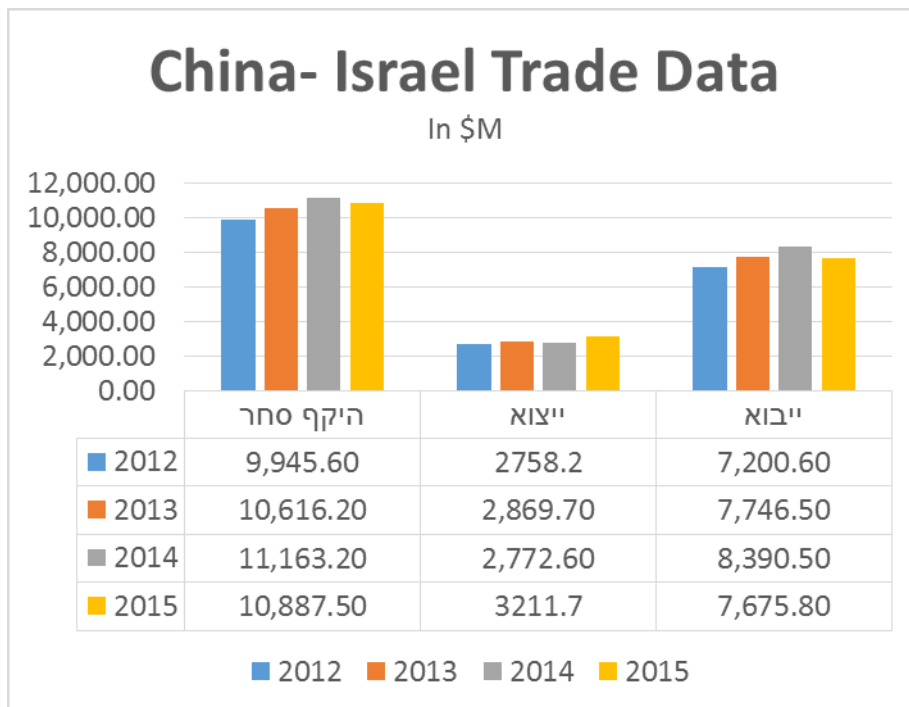

מינהל סחר חוץ
משרד הכלכלה

ראינו עלייה של 50% במספר המשקיעים הסיניים בישראל לעומת 2014 (18 חדשים רק ב-2015 מתוך סה"כ של 64 חברות שהשקיעו ב-120 חברות ישראליות מאז 2012) כאשר 40% מסך הגיוסים לקרנות ישראלים ב-2015 היו ממשקיעים סיניים.

סין – ישראל: נתוני סחר

בשנת 2012 נעצרה מגמת הצמיחה שאפיינה את השנים הקודמות ונרשמה ירידה של 1.8% בהיקף הסחר, אשר הסתכם בכ-9.9 מיליארד דולר. הגרעון המסחרי בתקופה זו קטן גם הוא והסתכם בכ-4.4 מיליארד דולר. **בשנת 2013** הסתכם היקף הסחר בכ-10.61 מיליארד דולר ורשם עלייה של כ-6.7% ביחס לתקופה המקבילה אשתקד. הגרעון המסחרי בתקופה זו גדל באחוז ביחס לאותה תקופה בשנת 2012 והסתכם בכ-4.8 מיליארד דולר. **בשנת 2014**, היקף הסחר עמד על 11.16 מיליארד דולר ורשם עלייה של 5%. הגרעון המסחרי עמד על 5.6 מיליארד דולר. **בשנת 2015** הייתה האטה בהיקף הסחר והוא ירד ב-3.2% ל-10.8 מיליארד דולר. עם זאת הייתה עלייה משמעותית של 14% בייצוא והגרעון המסחרי הצטמצם ל 4.4 מיליארד דולר (ירידה של 21%).

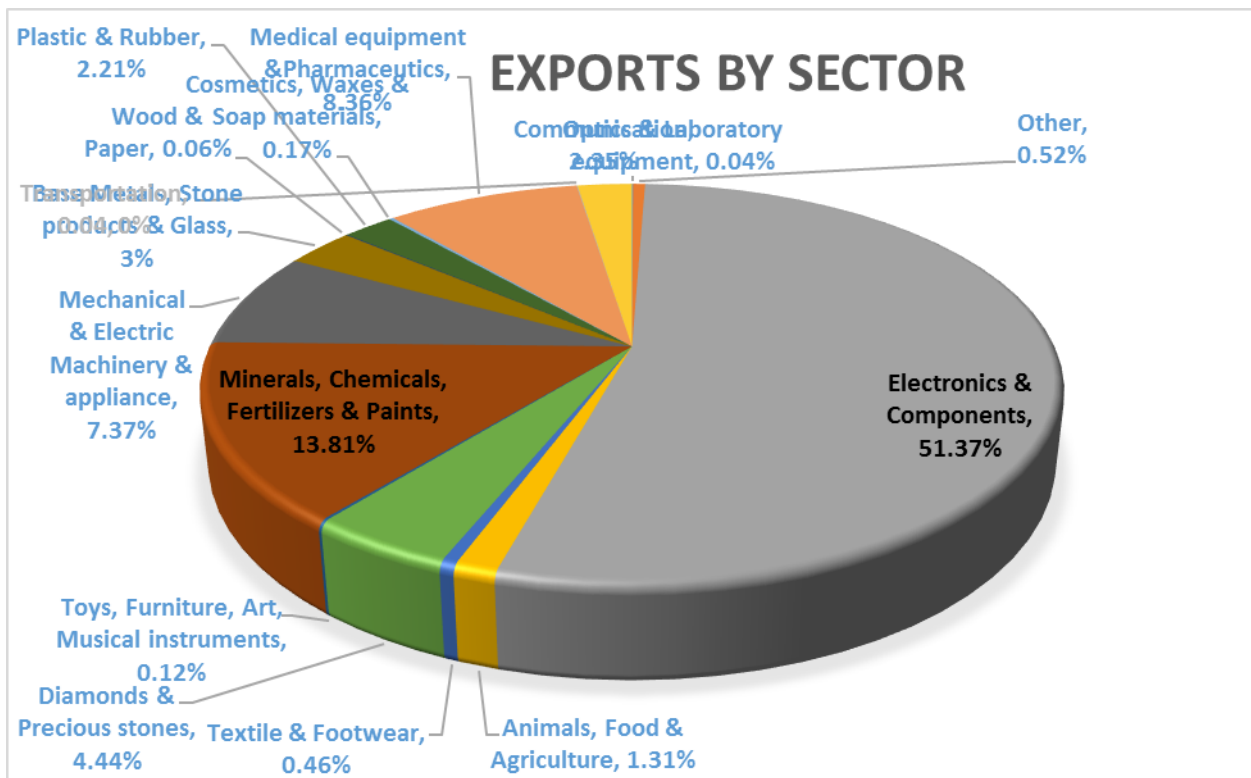
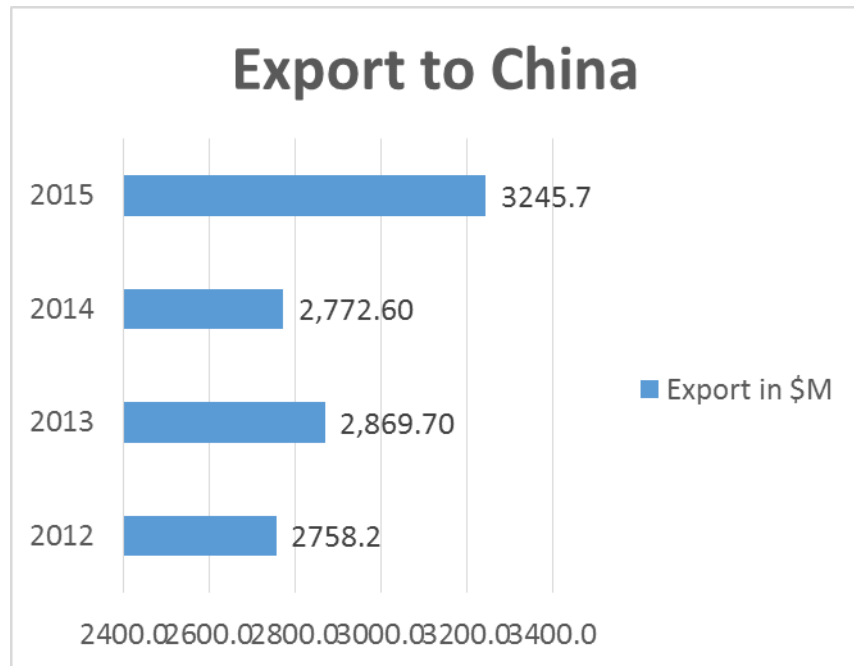

יצוא לסין

בשנת 2012 רשם הייצוא לסין עלייה של כ-2% ביחס לתקופה המקבילה אשתקד ועמד על כ-2.75 מיליארד דולר. נרשמו ירידות ברוב ענפי הייצוא הבולטים, ובהם ירידה של כ-40% בייצוא מוצרי תעשיות כימיות (18.5% מכלל הייצוא, כ-508 מיליון דולר), וירידה של כ-38% בייצוא יהלומים ואבני חן (11% מכלל הייצוא, כ-307.9 מיליון דולר). מנגד, ניכר בתקופה זו גידול משמעותי של כ-38% בייצוא מכונות, ציוד חשמלי וציוד תקשורת (53.1% מכלל הייצוא, כ-1.45 מיליארד דולר בשנת 2012), ועליה של 14% בייצוא מוצרי פלסטיק וגומי. **בשנת 2013**, נרשמה עליה של כ-4.4% ביחס לתקופה המקבילה אשתקד וסך הייצוא עמד על כ-2.86 מיליארד דולר. בתקופה זו נרשמה ירידה של כ-4% בייצוא מכונות, ציוד חשמלי וציוד תקשורת (כ-1.4 מיליארד דולר) וירידה מועטה של כ-0.5% בייצוא יהלומים ואבני חן (306.2 מיליון דולר). מנגד, חלה בתקופה זו עליה של כ-63% בייצוא מכשירים וכלים אופטיים, פוטוגרפיים ורפואיים (כ-338.9 מיליון דולר) וכמו כן, עלייה של כ-5% בייצוא מוצרי תעשיות כימיות (כ-533.5 מיליון דולר) ביחס לתקופה המקבילה אשתקד.

בשנת 2014, סך הייצוא מישראל לסין עמד על 2.7 מיליארד דולר וירד כ-4% ביחס לאשתקד. יצוא מוצרי תקשורת, ציוד אלקטרוניקה ומכונות עמד על 1.45 מיליארד דולר. יצוא מכשירים וכלים אופטיים, פוטוגרפיים ורפואיים עמד על 362 מיליון דולר. הירידה באחוז הייצוא ניכרת בתחום יצוא יהלומים ואבני חן אשר עמד על 217.8 מיליון דולר (לעומת 306.2 מיליון דולר אשתקד). וכמו כן, בייצוא מוצרי תעשיות כימיות אשר עמד על 472.2 מיליון דולר (לעומת 533.5 מיליון דולר אשתקד). **בשנת 2015** הייצוא מישראל לסין עמד על כ-3.2 מיליארד ועלה ב-14% מהשנה הקודמת. ייצוא של מוצרי תקשורת, חלקי אלקטרוניקה ומכונות עמד על 1.96 מיליארד דולר עלייה של 32%, ייצוא כלים ומשכשירים אופטיים עמד על 407 מיליון דולר לאחר עלייה של 12.6% (לעומת \$362M אשתקד) וסך ייצוא הכימיקלים עמד על 461 מיליון דולר עם ירידה של 2.3%.

יבוא מסין

בשנת 2012 השתנתה מגמת הצמיחה בייבוא שאפיינה את השנים שקדמו לכן וחלה ירידה של כ-3.2% בייבוא מסין. הייבוא הישראלי הסתכם בשנה זו בכ-7.2 מיליארד דולר. עיקר הייבוא בתקופה זו מורכב ממכונות, ציוד חשמלי וציוד תקשורת (37.2% מכלל הייבוא, כ-2.68 מיליארד דולר בשנת 2012), טקסטיל (19%, כ-1.36 מיליארד דולר), מוצרי תעשיות כימיות (10.3% כ-745 מיליון דולר), ומתכות ופריטים מהן (10.9%, כ-787.5 מיליון דולר). בהשוואה לשנה שקדמה לה, נרשמו בשנת 2012 עלייה של כ-10% בייבוא מוצרי תעשיות כימיות, ועלייה של כ-2% בייבוא טקסטיל. מנגד, נרשמו בתקופה זו ירידה של כ-6% בייבוא מתכות, וירידה של כ-10% בייבוא מכונות, ציוד חשמלי וציוד תקשורת. **בשנת 2013** הסתכם הייבוא הישראלי מסין בכ-7.74 מיליארד דולר, עליה של כ-7.5% ביחס לתקופה המקבילה אשתקד. בדומה לשנה שעברה, עיקר הייבוא בתקופה זו מורכב ממכונות, ציוד חשמלי וציוד תקשורת (36.8% מכלל הייבוא, כ-2.85 מיליארד דולר), טקסטיל (18.5%, כ-1.43 מיליארד דולר), מוצרי תעשיות כימיות (8.5%, כ-664 מיליון דולר), ומתכות ופריטים מהן (12.2%, כ-952.5 מיליון דולר). בהשוואה לתקופה המקבילה אשתקד נרשמה בשנת 2013 עלייה של כ-20.1% בייבוא מתכות, עלייה של כ-6% בייבוא מכונות, ציוד חשמלי וציוד תקשורת, ועלייה של כ-4.8% בייבוא טקסטיל. מנגד, נרשמה ירידה של 11% בייבוא מוצרי תעשיות כימיות. **בשנת 2014**, המשיכה מגמת העלייה וסך הייבוא מסין לישראל עמד על 8.3 מיליארד דולר, עליה של כ-8% לעומת אשתקד. עיקר הייבוא בתקופה זו מורכב ממכונות, ציוד חשמלי וציוד תקשורת (כ-3.01 מיליארד דולר), טקסטיל (כ-1.57 מיליארד דולר), מוצרי תעשיות כימיות (כ-723 מיליון דולר), ומתכות ופריטים מהן (כ-1.04 מיליארד דולר). **בשנת 2015** נבלמה מגמת העלייה וחלה ירידה משמעותית בייבוא מסין לישראל כאשר התעשיות המרכזיות שספגו הפחתות בהיקף הייבוא הינן טקסטיל (ירידה של 15.2% לסכום של 1.08 מיליארד דולר), הפלסטיקה (ירידה של 13.6% לסכום של 365 מיליון דולר) כימיקלים (ירידה של 21.9% לסך של 588 מיליון דולר) ומכונות (ירידה של 7.5% לסכום של 2.7 מיליארד דולר לעומת 3.01 אשתקד). עם זאת נרשמו עליות בייבוא של אבנים ומתכות בסיס (43% לסכום של 89.5 מיליון דולר) וציוד תחבורה (עלייה של 13% לסכום של 200 מיליון דולר).

